

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod non recte Plato de dæmonibus sensit. Cap. ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

latræ delapsus populi Atheniensis opinionibus ferebatur. Nec ueritus est Socratem in Pyraum ad soluenda deæ uota descendentem laudare, Gallum etiam Aesculapio sacrificari probe iussum a Socrate fatari uidetur, & Delphicum dæmona paternum Græciæ interpretem appellat, & diuinis libenter laudibus prosequitur. Audi enim eum quæ turpiter uulgarem de dijs opinionem confirmat dicēs. Aliorum autem dæmonum generationem cognoscere, ac dicere maius quoddam opus est quàm nos ferre possumus. Sed credendum est his, qui iam diu dixerunt, qui deorū nepotes sunt, & ut aiunt, clare progenitores suos nouerunt. Non enim possibile est deorum filios incredulos esse. Nam & si nullam necessariam aut uerisimilem afferant demonstrationem, tamē quia sua se narrare affirmant, leges patrias sequentes credamus, propter hæc & cetera huiusmodi, is philosophus nobis, quoniam secum ipse dissidet, relinquendus est. Nam qui poetas poetarumque fabulas in libris de legibus contemnit, quique mentitum illum ait, qui primus fingere ausus fuit, ea coelum fecisse, quæ ab Hesiodo scribuntur, ceteraque huius, quomodo nunc deos & deorū nepotes Saturnum, Iouem, Iunonem, & ceteros appellat,

Quod non recte Plato de Dæmonibus sensit.

CAPVT IX.

AD hæc cum mediam rationalium naturam non absque ortis, sed genitam scriptura prædicet, ex qua per lapsum genus dæmonum esse confirmet, atque ideo nullo modo angelorum, aut dæmonum aliquem deum appellat, quoniam nec natura immutabiles sunt, nec a seipsis, sed a prima causa tam esse quam bene esse immortalitatemque consequantur. Plato incorporeas quidem has intellectuales substantias & rationales similiter asserit. Sed primum non recte non genitas tam ipsas quam omnem animam opinatur, deinde quasi natura defluxisse a prima causa, & ita constitutas esse contendit. Non enim omnino a non ente simpliciter factas arbitratur. Quare plurimorum deorum genus quasi defluxus quosdam ac emanationes primæ causæ & secundæ, ut ipse dicit, nobis proponit, hos natura bonos esse, nec posse a propria uirtute labi, ac propterea deos esse affirmat. Genus autem dæmonum aliud quoddam facit, quod omnis nequitia, ac in peiora mutationis capax esse dicit.

Hors

Horum alios bonos, alios prauos & esse & appellari. Hæc a scriptu-
raludgorum, id est a ueritate ipsa alienissima sunt. Sed unde sibi hoc
genus dæmonum constitutum est? Nemo enim mentis compos a
corporali materia, quæ irrationalis est, rationalem naturam dæmo-
num unquam constituet. Quod si etiam ipsi emanationes quædam
superioris naturæ sunt, unde igitur nequitia in his posterioribus, quæ
a primis emanarunt, nata est? quomodo autem amaritudo a dulce-
dine processit? Nam si prauis dæmones omnes tenebras & omnem
amaritudinem malignitate superarunt, quomodo ex defluxu meli-
oris naturæ ortū habuerunt? ex quasi emanassent, non mutari pro-
fecto ad peiora potuissent: si uero mutati sunt, non emanarunt cer-
te ab impassibili natura. Quod si neque a superiore natura defluxu
quodam emanasse ipsos ratione confiteri cogimur, nec a corporum
materia productos, sequitur non genitos esse, & sic ad corporum na-
turam non genitam, tertiam quandam naturam absque ortu cum deo
uniuersi collocare uidetur, ita non erit sibi deus creator ac pater o-
mnium. Sed de his satis dictum est.

Quod non recte in omnibus Plato sensit.

CAPVT. X.

Nunc de anima quid sentiat uideamus, iam igitur cum im-
mortalem Hebræis similiter scripserit, ac ad dei similitudi-
nem formatam putauerit, substantiam eius tamen ex in-
diuisibili constare cōtendit. Dicit enim in Timæo, gene-
ratione atque uirtute priorem corpore, quasi dominam animam esse
productam hoc modo. Ex indiuisibili substantia inquit, quæ sem-
per eodē modo se habet & diuisibili, tertiam quandam substantiam
inter hæc extrema cōstituit, & quod multo peius est, diuinam illam
incorpoream rationalem deoque similem animam ad asinos, lupos, for-
micas, apes, cæterasque bestias descendere asserit, & huic opinioni
absque demonstratione aliqua cæteros adherere hortat. Vsq; adeo
inquit in libro de anima errant, quousque cupiditate corporis rursus
corpori copulant, talibus autē copulant, quales mores prius in hac
uita comprobarunt. Nam quæ uentri atque turpitudini deditæ fuerant,
asinorum & similiarum bestiarum corpora ingrediuntur, quæ rapa-

H ij ces